

Open brief aan de WTKG

Waar zijn de bebaarde geologen gebleven, de harde werkers van weleer?

Vroeger, in onze tijd, op voor zonsopgang, gewapend met drie plakken roggebrood en een lekkende thermos thee in de pukkel op de Vespa, en dan het grote avontuur tegemoet.

En als we dan weer een dag in de pruttelklei hadden staan zwoegen, onze zakken louter gevuld met tevredenheid, en de schemering begon te dagen dan nuttigden wij gestriemd door de regen onze roggeboterhammen. De wetenschap dat een nachtelijke thuisreis voor de boeg lag deed harten sneller kloppen ('mama'). Dat waren nog eens tijden.

Thuisgekomen volgden er weken van nauwgezette observatie en conserveringswerkzaamheden. Een week of drie voor een schone Glycymeris, daar draaide we onze hand niet voor om. En als er dan toevallig nog een Nautilus tussen zat, dan wisten we er ook wel raad mee! Kortom al dat Zen-gedoe van tegenwoordig was overbodig, en het hield je nog van de straat ook!

Dit alles in schril contrast met de huidige tijd, waar de jeugd met een middagje zand scheppen denkt een collectie te kunnen overtreffen waar wij jaren werklust in hebben zitten. En als ik dan zo'n jongeman vertel dat het niet om die complete Chicoreus gaat, die ik @@@!!! nog niet in mijn verzameling heb, maar om de ervaring die je ertoe brengt een ander te kunnen vervloeken die em wel heeft, dan komt dat niet over.

Mij bekruipt wel eens het gevoel dat er binnen de vereniging een generatiekloof schemert. De jeugd van tegenwoordig is duidelijk nog niet in staat zo'n Chicoreus op waarde te schatten. En als je dan hulp aanbiedt om dat te leren, dan wordt dat niet gewaardeerd.

Laatst had ik nog een dispuut met zo'n jong ding die het echt nog niet had begrepen dat als het mooi wordt de vondst dient te worden aangeboden aan de meer ervaren rotten, als ik het zo maar even mag zeggen. Na enige strubbelingen heen en weer werd ik notabene uitgemaakt voor 'ouwe baard'.

Ouwe baard, zeg nou eens, ouwe baard! Zo noem ik mijn hond nog niet eens. Respect! Wij hebben ze respect te leren, dat tuig. Maar goed, als je dan op zo'n vergadering komt in zo'n nieuwbakken zaal met erconditie dan slaat het schrik om het hart van onze bestuurders. Een probleem, ja, dat willen ze wel erkennen. Maar men ziet niets in het voorstel jongmensen die weigeren hun gave Scaphella ter beschikking te stellen aan het gezag te lijfstraffen, uitgesloten.....! We moeten vrienden met dat soort gespuis zijn, ze wat meer leren begrijpen, want anders lopen ze weg en dan hebben we opeens geen wetenschappelijk maandblad meer. Nou ik ken U vertellen ik begrijp maar een ding: Als ik het wil hebben, dan zal ik het krijgen ook!

Geachte WTKG, U begrijpt dat mij inmiddels een gevoel van machteloosheid en onbehagen bekruipt. Ik weet zeker dat mijn gevoelens brede erkenning zullen vinden in de rangen der echte WTKG-ers. U begrijpt hopelijk dat ik niet kan toezien hoe onze vereniging verder verloedert. Als dat zo maar doorgaat, dan zal ik genoodzaakt zijn verdere stappen te ondernemen, als U begrijpt wat ik bedoel.

Hoogachtend

Drs. H.(Hans) Wielfreng